

га, чрезъ което силитѣ му се увеличили до 34.000 души, Тилли тръгналъ къмъ Лайпцигъ, като вземалъ голѣми контрибуции и жестоко разорявалъ страната. Лайпцигъ наскоро се прѣдалъ нему по капитулацията. Тилли се расположилъ прѣдъ него, да чака пристиганieto на Алтрингера и Фуггера. Строгитѣ мѣрки на императора самораздразнили саксонския курфюрстъ и ускорили присъединението му къмъ Густавъ-Адолфа, съ 18.000 войски събрани отъ него при Торгау. На 1 септемврий въ Косвигъ между него и Густавъ-Адолфа, който пристигналъ тукъ съ армията си, билъ сключенъ съюзъ, въ силата на който курфюрста се задължилъ да заплаќа на шведската армия едномѣсечна заплаќа, да я снабди съ храна и да я пусне въ по-важнитѣ градове на Саксония.

Веднага слѣдъ сключването на този съюзъ, Густавъ-Адолфъ прѣминалъ въ Виттенбергъ прѣзъ Елба (на 3 септемврий) и въ Дюбенъ се съединилъ съ саксонската армия, която дошла отъ Торгау. Силитѣ на съединената шведско-саксонска армия съставлявали около 40.000 души, въ туй число 24.000 шведи и 16.000 саксонци (28.000 пѣхота, 12.000 конници и 70 топа). Въ военния съвѣтъ, свиканъ въ Дюбенъ, курфюрста пръвъ прѣдложилъ веднага да се тръгне противъ императорскитѣ войски и да се влѣзе съ тѣхъ въ бой. Густавъ-Адолфъ съ готовност се съгласилъ на това, и съюзната армия въ 2 колони тръгнала къмъ Лайпцигъ.

Тилли ималъ намѣрение първоначално, до пристиганieto на Алтрингера и Фуггера, да дѣйствува отбранително задъ Лайпцигъ задъ р. Елстеръ и Заале. Но буйния Паппенхаймъ, като видалъ нерѣшителността му, убѣждавалъ го въ необходимостта да се отиде незабавно

срѣщу съюзницитѣ. Като склонилъ на убѣжденията му, Тилли се расположилъ на сѣверъ отъ Лайпцигъ, а слѣдъ приближението на съюзната армия, тръгналъ насрѣща ѝ и се расположилъ съ дѣсния флангъ прѣдъ селението Зеехаузенъ, а съ лѣвия прѣдъ селението Брейтенфелдъ. Той ималъ не повече отъ 32.000 души (21.000 пѣхота и 11.000 конница), които расположилъ: пѣхотата въ 17 голѣми баталии въ центра, а конницата — въ сжщо такива маси по фланговетѣ. Една блатиста канава отдѣляла частъ отъ дѣсното крило отъ главнитѣ сили. Артиллерията на Тилли състояла отъ 28 тѣжки и неудободвижими топове. Паппенхаймъ, съ частъ отъ конницата, билъ испратенъ напредъ да задържи съюзницитѣ на рѣкичката Лобербахъ. Но шведския авангардъ отблъсналъ конницата на Паппенхайма и подъ прикритието му цѣлата съюзна армия въ двѣ колони прѣминала (на 7 септемврий) прѣзъ Лобербахъ и се построила паралелно на императорската армия, саксонцитѣ — отъ лѣвата, шведитѣ — отъ дѣсната страна на канавата, въ нѣколко линии. Шведитѣ имали 4 пѣхотни бригади въ бригаденъ строй и частъ отъ конницата, размѣсена съ мушкетерски отдѣления — въ 1-а линия и 3 пѣхотни бригади въ сжщия строй и съ конница, по сжщия начинъ размѣсена съ мушкетери — въ 2-а линия; задъ всѣка отъ двѣтѣ линии се намирали, въ видъ на резерви, малки пѣхотни и конни части. Всичката артиллерия била съсредоточена въ центра на 1-та линия. На съюзната армия много бъркали (по думитѣ на самия Густавъ-Адолфъ) *слѣдците и вътѣра*. Като се построила, тя тръгнала срѣщу императорската армия. Паппенхаймъ съ лѣвофланговата конница атакувалъ дѣсния флангъ на шведската армия, но билъ отблъснатъ и прѣ-